

A LUS DO MUNDO

TRALAS PEGADAS DE **DÍAZ CASTRO**

— Un proxecto de *IES Poeta Díaz Castro* —

COÑECER A LUS DO MUNDO

Autoría

María Miragaya, Cristina de la Torre

Ideal para

Coñecer por vez primeira ó autor

Materias

Literatura

¿UN POETA NACE OU FAISE?

Esta actividade está pensada para presentar ó poeta por vez primeira empregando o documental A lus do mundo e traballando despois sobre o seu contido. Podedes descargar en PDF listo para proxectar con enlaces:

- A unidade didáctica
- A guía do profesor

Se preferides facer a actividade dende a web. O primeiro é ver o documental e despois ir resolvendo as preguntas e xogos que propoñemos.

¿QUE SABEMOS DE DIAZ CASTRO?

- ¿Onde naceu?
- ¿Cantas linguas falaba?
- ¿A que se adicaba?
- ¿Cantos libros publicou?
- ¿Escribiu máis?

- ¿Que é un nimbo?

¿QUEN O DIXO?

- “A infancia e a patria dun, son as raíces e queira molo ou non, van con nós”
- “A poesía é como agarrar a vida e dicir: eh! que nós estamos aquí e estamos pensando e sentindo isto...”
- “Un paso adiante e outro atrás, Galiza, e a tea dos teus sons non se move”
- “Protagonista sen querer selo, cantos silencios nos contamos, e tan solitario, el pensa que non o escoitamos...”

¿CAL FOI A PREGUNTA?

- “El quería ser un poeta en galego, apostou polo noso idioma”
- “Que faga un autor imprescindible da nosa literatura a un home dun so libro, é porque este libro é moi poderoso...”
- “Vinimos da ditadura, daquela noite escura [...] e ler en galego a veces convertíase nun desafío”
- “Pois, porque somos o país do mundo –e digo así– que mesmo se quere a si mesmo”

¿QUE RESPONDERÍAS TI?

- ¿Un poeta nace ou faise? ¿Por que?
- ¿Como foi a infancia dos teus avós?
- Describe un lugar poético ¿Por que ese?
- ¿Onde ves ti nimbos de luz?

¿SOMOS POETAS?

**Intentamos poñer “orde” neste verso ?*

¿SABEMOS RIMAR?

Un paso adiante i outro atrás, Galiza
i a tea dos teus soños non se move.
Aran os bois e chove.

Un bruar de navíos moi lonxanos
Pro ti envólveste en sabas de mil anos,
e en sonos volves a escoitar a chuva.

Traguerán os camiños algún día
a xente que levaron. Deus é o mesmo.
Suco vai, suco vén, Xesús María !

Desorballando os prados como sono,
o Tempo vai de Parga a Pastoriza.
Vaise enterrando, suco a suco, o Outono.

e toda cousa ha de pagar seu desmo.

A espranza nos teus ollos se esperguiza.

Un paso adiante i outro atrás, Galiza !

che estrolla o sono mol como unha uva.

Penélope

Completa o poema cos
versos que faltan

¿ATOPÁMOSLLE O SENTIDO?

**ESTES non son cancións , nin cimentos
de poemas siquera . Son fragmentos
de min mesmo atopados ,
coma ventos fuxidos ,
por novos camiños esquencidos :
Díaz Castro perdido no treito
dun recordo moi curto , colleito
por un anxo e salvado
nalgún intre de amor descuberto !**

*Este non é o poema orixinal.
Seis palabras foron cambiadas
Serías quen de dar con elas?*

- Coma ventos fuxidos -

E para rematar... cantamos?